

kan, anmode den højtærede Minister og Finansudvalget om at søge det Spørgsmaal løst.

Pitzner: Vedrørende Malerarbejdet paa Orlogsværftet vil jeg gerne udtale, at mit Syn paa Sagen falder absolut ikke sammen med det ærede 2det Medlem for Hovedstadens (K. M. Klausen). Jeg ser saaledes derpaa, at det er de private næringsdrivende, de private Mestre, der bedst kan udføre Arbejdet og bedst føre Tilsyn med Arbejdets Udførelse, ligesom jeg er ganske overbevist om, at det for Staten er det billigste at faa Arbejdet udført af private. Naar Materialets Godhed o. s. v. i øvrigt blev omtalt, vil jeg sige, at jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at der i de Papirer, der blev sendt os fra Orlogsværftet vedrørende denne Sag, staar, at det er Orlogsværftet selv, som leverer Materialet til Arbejdets Udførelse.

Hauge: I Tilslutning til de Udtalelser, der fremførtes af det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) om Minefaren i Nordsøen, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om der kan være Haab om, at det store Minefelt, der er udlagt i Drogden paa Højde med Stevns Fyr og ned i Østersøen til omtrent paa Højde med Trelleborg, snart kan forventes optaget, og om der er Mulighed for, at det kan blive optaget ved Samvirken mellem de skandinaviske Stater, hvis den Stat, der har udlagt Minerne, ikke optager dem. Sagen er nemlig den, at dette Minefelt i meget høj Grad vanskeliggør ikke blot den almindelige Sejlads i Østersøen og gennem Øresund, men vel i nok saa høj Grad generer Postforbindelsen mellem Bornholm og København. Jeg tillader mig altsaa at spørge den højtærede Forsvarsminister, om der kan være Haab om at faa dette Minefelt taget op i den nærmeste Fremtid.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg kan udtale min Tilfredshed med den Vellille, hvormed Udvalget har mødt de Ændringsforslag, der har været stillede fra min Side. Jeg skal dertil knytte nogle Bemærkninger i Anledning af de enkelte Udtalelser, der her er fremførte til mig. Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) beskæftigede sig med den Affære fra Middelgrundsfortet, som optog Sindene saa stærkt i Sommer, og fremførte, at der kunde være Grund til at inddrage under denne Sag ikke blot den Reserveløjtnant, vi den Gaug fortrinsvis beskæftigede os

med, men ogsaa nogle af de andre Befalingsmænd derude. Jeg kan dertil svare, at de er inddragne under Undersøgelsen, og at Ansvar ganske naturligt vil blive gjort gældende overfor dem, saafremt det maatte vise sig ved Domstolens Behandling af Sagen, at de har forbrudt sig mod de gældende Regler.

Dernæst dvælede det ærede Medlem ved den anden Sag, den, der vedrørte en Mand indenfor Marinen, og gjorde nogle Bemærkninger paa Grundlag af den Dom, som er afsagt i denne Sag. Jeg skal i Tilknytning dertil nøjes med at minde om, at ved den Fremstilling, jeg gav af Sagen her i Sommer, lagde jeg det klart, at de Bebrejdelser, der kunde rettes mod den paagældende Befalingsmand i denne Sag, var af mindre alvorlig Karakter end de Bebrejdelser, der kunde rettes mod Befalingsmanden i Sagen paa Middelgrundsfortet, og jeg tror ogsaa, de stedfundne Undersøgelser har bekræftet dette. Jeg fremhævede tillige ved den Lejlighed i Sommer, at Premierløjtnant Augsborg efter mit Skøn utvivlsomt havde gjort sig skyldig i Fejlgreb baade med Hensyn til den Maade, hvorpaa han havde benyttet sin Domsmyndighed, og med Hensyn til den Maade, hvorpaa han havde udtalt sig overfor en undergiven, og Overkrigsrettens Dom har jo paa begge disse Punkter dømt den anklagede i Tilslutning til den Opfattelse, som laa til Grund for selve Anklagen. I øvrigt skal jeg naturligvis ikke komme ind paa en Bedømmelse af Dommen eller af, hvordan Sagen er blevet ført.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) beskæftigede sig med den anden Sag, som havde været til Behandling i Krigsretten, og henstillede navnlig til Ministeriet at vise Forsigtighed med at indkalde værnepligtige for at faa deres Sager behandlet ved Krigsretten. Jeg kan dertil svare, at overalt, hvor der bliver Lejlighed til det, bestræber vi os for at vise al mulig Tilbageholdenhed, forsaavidt denne kan forenes med de gældende Bestemmelser, men disse vil man jo være nødt til at rette sig efter. I den Sag, som det ærede Medlem omtalte, er Forholdet dette, at Ministeriet, efter at Sagen er blevet forelagt for det, ikke har fundet, at Begrundelsen for Sigtelsen under Undersøgelsen har vist sig at være tilstrækkelig, og som Følge deraf er der blevet ydet Erstatning til den paagældende. Det ærede Medlem dvælede ved, hvordan den paagældende Auditor havde opført sig under Sagen. Det har foranlediget en Sag mellem det ærede